

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **N. L. L.**, narozený dne X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-123579-4/SO-2024 ze dne 27. 9. 2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 25. 7. 2024 zamítlo žalobcovu žádost o vydání zaměstnanecké karty [§ 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“], neboť žalobcův pobyt na území není v zájmu České republiky. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 9. 2024 zamítl.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou. V podání datovaném dnem 20. 11. 2024, doručeném soudu dne 6. 2. 2025, žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že je studentem Přípravného kurzu českého jazyka pro cizince na Fakultě strojního inženýrství Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a hodlá navázat studiem oboru Ekonomika a management na stejné univerzitě. Konstatoval, že výuky se osobně účastní s docházkou 80 %. Podle žalobce lze s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu očekávat vyhovění žalobě, do doby vydání rozhodnutí však nemá oprávnění setrvat na území a pokračovat ve studiu. V období několika měsíců čekají žalobce závěrečné zkoušky v kurzu českého

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jazyka a přijímací řízení ke studiu na vysoké škole. Pokud by žalobě nebyl přiznán odkladný účinek, žalobce by musel vycestovat a došlo by ke zmaření jeho studia. Dodal, že jazyková příprava je finančně náročná, jeho rodiče již kurz zaplatili dvakrát a na třetí platbu nemají dostatek prostředků. Varianta, že by se žalobce vrátil do země původu, požádal o nové povolení k pobytu za účelem studia a znovu zahájit jazykovou přípravu, tak nepřipadá v úvahu. Konstatoval, že žije řádným životem, nepáchá trestnou činnost a plní své studijní povinnosti. Dále citoval judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení č. j. 3 Azs 309/2017-26 a č. j. 5 As 73/2011-100). Žalobce tvrdil, že odkladný účinek je nutné přiznat s ohledem na zásah do jeho soukromého a rodinného života. Poukázal rovněž na své ústavně zaručené právo na spravedlivý proces (vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svou zástupkyní a udílet jí pokyny pro výkon zastoupení). Podle žalobce po něm nelze požadovat, aby se nenapravitelné újme vyhnul porušením předpisů o pobytu cizinců, což by vedlo ke správnímu vyhoštění.

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že přiznáním odkladného účinku žalobě nevznikne žalobci fikce pobytu na území. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty podle žalovaného nepředstavuje překážku případného pobytu na území na základě jiného právního titulu. Dodal, že žalobce je v řízení zastoupen advokátkou, náležitá ochrana jeho práv je tak dostatečně zajištěna (případné konzultace lze zajistit prostřednictvím moderní komunikační technologie). Žalovaný navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího

správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. V projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí ve věci zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Tuto okolnost považuje soud pro danou věc za zcela stěžejní, neboť žalobce žádal o vydání nového povolení k pobytu, jímž do té doby nedisponoval. Tím se skutkový stav v posuzované věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení přechodného či dlouhodobého pobytu nebo ke zrušení trvalého pobytu, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka – cizince změní. Takový případ zohledňuje žalobcem zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, jež stanoví, že již samotné rozhodnutí o zrušení stávajícího pobytového oprávnění je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., když v jeho důsledku ztrácí žadatel oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen opustit její území. Tento judikát však není pro nyní řešenou věc přílehlavý.
10. Skutkový stav v nyní posuzovaném případě je ovšem zcela odlišný od toho, na jehož základě byl zformulován uvedený právní závěr, a to právě tím, že došlo k zamítnutí nové žádosti o vydání nové zaměstnanecké karty. S ohledem na předestřené skutečnosti lze podle soudu konstatovat, že v projednávané věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nic nemění na dosavadním právním postavení žalobce.
11. Žalobcem uváděné skutečnosti, jimiž odůvodňoval svůj návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nemohou na shora uvedeném zjištění nic změnit.
12. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí nebo jeho jiných právních následcích, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce tedy neunesl břemeno tvrzení, pokud jde o újmu, která by mu vznikla v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí, neboť je vyloučeno, aby výkon napadeného rozhodnutí nebo jeho jiné právní následky způsobily žalobci újmu.
13. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobce ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo

na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora.

14. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
15. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/19991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
16. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu

v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4149101524.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 12. února 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce